

A MUSZAKI PROPAGANDA FEJLESZTÉSÉNEK NÉHÁNY ALAPVETŐ KÉRDÉSE

62:659.1

Az 1960. év folyamán egyre inkább kialakult az a felismerés, hogy a műszaki propaganda színvonala elmaradt a népgazdaság fejlődése, a műszaki fejlesztés követelményei mögött, és különösen az MSZMP Politikai Bizottságának 1960. évi nyári határozata után több oldalról történt kezdeményezés a műszaki propaganda megjavítására.

A műszaki propaganda fogalmi körébe tartozó tevékenységgel állami és társadalmi szervezetekben, különféle intézményekben és vállalatokban, pártszervezetekben és szakszervezetekben egyre gyakrabban foglalkoznak.

Ahhoz azonban, hogy a műszaki propagandamunka fejlesztésére irányuló tevékenység valóban hatékony legyen, és e téren mielőbb megfelelő eredményt érjünk el, mindenekelőtt az szükséges, hogy a műszaki propaganda közvetlen munkásai, de mások is, akik e munkaterülettel kapcsolatban vannak, azonosan értelmezzék a műszaki propaganda tartalmát, eszközeit és módszereit. Ennek az egységes szemléletnek a kialakításához sürgetően meg kell vitatni a műszaki propaganda területén jelenleg elvi, tartalmi és módszertani vonatkozásban fennálló számos tisztázatlan kérdést. Addig, amíg ezek a kérdések nincsenek alapjaiban, egyértelműen tisztázva, a műszaki propaganda területén jelenleg működő és az ezután kialakítandó szervek helyét és működésének tartalmát, más szervezetekkel való kapcsolatait sem lehet helyesen megállapítani, kialakítani. Mindezek hiánya - egyes részterületek munkájának javítása mellett is - komolyan gátolja a műszaki propagandamunka egészének kívánt mértékű fejlesztését.

Előljáróban meg kell jegyezni azt, hogy a műszaki propaganda kérdései eddig - néhány cikktől eltekintve - részletesebben kifejtve, a módszertana pedig egyes, inkább technikai részletektől eltekintve, alaposabban feldolgozva hazánkban nincsenek.

Rá kell mutatni arra is, hogy jelen cikk terjedelme a műszaki propaganda nagy területéről valóban csak néhány kérdés, összefüggés kiemelését teszi lehetővé.

I. ELVI KÉRDÉSEK

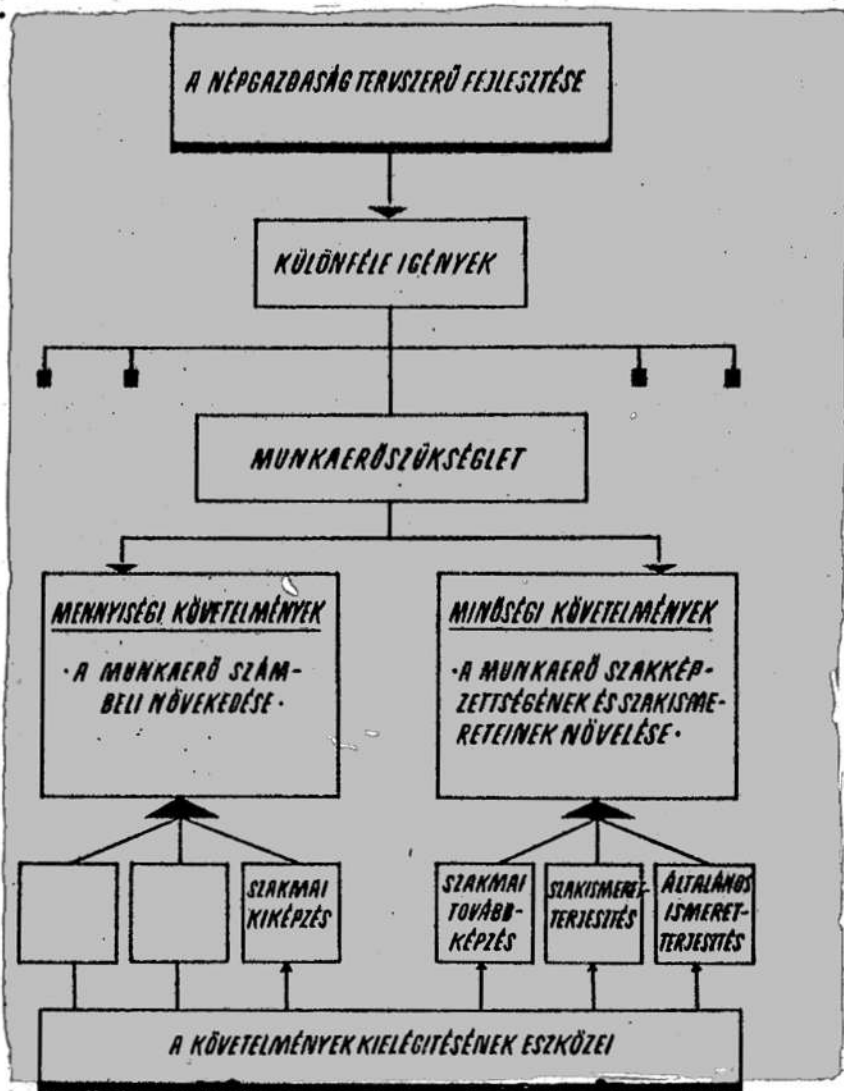
Foglalkozzunk először is azzal a kérdéssel, hogy: milyen szükségletekből fakad, illetőleg milyen szükségleteket elégít ki a műszaki propaganda?

A szocialista társadalomban a termelésnek, a társadalom növekvő szükségleteinek minél nagyobb mértékű kielégítése érdekében történő szakadatlan növekedése és tökéletesedése megkívánja a technika nagyarányú fejlődését, a munka termelékenységének állandó növekedését, a munka és a termelés jobb megszervezését, a társadalom munkaerőtartalékainak

hasznosítását és különböző népgazdasági ágak munkaerőszükségletének tervszerű kiképzését. A dolgozók azonban csak úgy képesek a termelékenység fokozására, a nagyarányú műszaki fejlesztés megvalósítására, ha kulturális és műszaki színvonaluk állandóan nő.

A dolgozók kulturális és műszaki ismereteinek, szakmai képzettségüknek növelése a dolgozók egyéni érdeke, de egyben társadalmi összérdek, vagy más szóval a dolgozók államának is érdeke.

A dolgozók szakmai képzettsége növelésének egyik legfontosabb formája az új műszaki ismeretek és termelési tapasztalatok tervszerű terjesztése: a műszaki propaganda vagy más szóval a műszaki ismeretterjesztés.

1. sz. ábra

Az 1. sz. ábrán igyekeztünk azt felvázolni, hogy a népgazdaság törvényszerű fejlesztése során a műszaki ismeretterjesztés milyen helyet foglal el a fejlesztés által igényelt munkaerőszükséglet minőségi követelményeinek a kielégítésében.

Az ábrából kitűnik, hogy a munkaerőszükséglet minőségi követelményeinek kielégítésében a továbbképzésnek és az ismeretterjesztésnek van fontos szerepe.

A műszaki továbbképzés és ismeretterjesztés rokon fogalmainak néhány főbb jellemzőjét - éppen a különbség érzékeltetésére - az alábbi táblázatban tüntettük fel:

Műszaki továbbképzés	Műszaki ismeretterjesztés
f ő b b j e l l e m z ő i:	
Képesít magasabb munkakör betöltésére.	Lehetőséget ad magasabb színvonalú munka elvégzésére.
Magasabb munkakör betöltéséhez egyre inkább megkívánják /előírják/.	Figyelembeveszik magasabb munkakör betöltésénél.
Állami feladat.	Állami és társadalmi szervek foglalkoznak vele.
Főformája: továbbképző tanfolyamok.	Főformái: írásos, szóbeli és szemléltető ismeretterjesztés.

x x x x x x

Ezek után térjünk rá egy másik kérdésre, és pedíg arra, hogy mi az egyik jellemző különbség a műszaki propaganda terén a szocialista és a kapitalista országok között?

A szocialista társadalmi rend a kapitalista rendszerhez viszonyítva a műszaki propaganda lehetőségeinek és hatékonyságának sokszorosát biztosítja, és olyan új formákat is létrehozta, amelyek a kapitalista rendszerben annak lényegéből kifolyólag ki sem alakulhatnak.

Itt mindenekelőtt egy országon belül a vállalatok közötti tapasztalatcserére és a szocialista országok közötti tapasztalatcserére kell gondolnunk.

A műszaki ismeretterjesztés nálunk a technikai fejlődés, az élenjáró termelési tapasztalatok külföldi és hazai eredményeit egyaránt fel kell, hogy ölelje, tehát szükségszerűen kétirányú:

A vállalaton kívüli /hazai és külföldi/ eredmények és tapasztalatok terjesztése vállalaton belül;

A vállalaton belül létrejött eredmények és tapasztalatok rögzítése és terjesztése mind a saját vállalaton belül, mind pedig a vállalaton kívül: más hazai vállalatok, illetve külföld számára.

Az említett második irányú tevékenység egyben az ugynevezett tapasztalatcserének is az alapja. Ez a tevékenység a kapitalista vállalatok

között érdekellentéteik miatt szinte kizárt, és jóformán csak ipari kémkedési formában lehetséges, a szocialista vállalatok között azonban szükségszerű is és lehetséges is. Sajnos ennek ellenére nálunk ma még nem fejlődött ki megfelelően.

Érdemes közelebbről megvizsgálni azt a kérdést, hogy:

milyen főbb nézetek gátolják részben még ma is a műszaki propagandamunka megfelelő ütemű fejlődését hazánkban?

Nálunk igen sok helyen: az államigazgatásban, az iparvezetésben, de a vállalatvezetésben is elhangzottak olyan nézetek, amelyek szerint a műszaki propaganda a társadalmi szervek, a tudományos egyesületek, a szakszervezetek, a TIT, a különféle szaklapok feladata, és ebben az állami szerveknek különösebb szerepe nincs. Ez a nézet világosan tükröződik is műszaki propagandánk jelenlegi szervezeti és működésbeli hiányosságaiiban országos, iparági és vállalati vonatkozásban egyaránt.

Az ilyen nézeteket vallók és az ilyen nézetek alapján cselekvők nem gondolták át, nem látják a vázolt alapvető összefüggéseket, nem látják, hogy a szocializmus építése, a gazdasági fejlődés biztosítása, a műszaki fejlesztés megvalósítása lehetetlen a technika legújabb vívmányainak rendszeres megismertetését biztosító és ezáltal azok felhasználását lehetővé tevő tervszerű műszaki propaganda nélkül. Nem látják, hogy a műszaki propaganda a termelési-gazdasági tevékenységnek szerves része, és így az állami szerveknek is alapvető feladata, s nem csak egyszerűen mozgalmi, társadalmi feladat, hanem gazdasági célkitűzéseink megvalósításának politikailag is fontos eszköze.

Ahhoz tehát, hogy a műszaki propaganda-munkában fordulatot érzünk el, és azt az iparfejlesztés által megkövetelt színvonalra emeljük, ezeket a gátló nézeteket le kell küzdeni, helyesen kell látni a műszaki propaganda szerepét, tartalmát, és ennek megfelelően kell biztosítani az e téren levő feladatok megoldását.

Ezek után már nem okoz különösebb problémát feleletet adni arra a kérdésre, hogy

mely szervek feladata a műszaki propaganda?

A műszaki propaganda-munka, mint láttuk, a szocialista viszonyok között egy országon belül is szükségszerűen társadalmi méretűvé válik. Az ilyen propaganda minden érdekelt egyén, vállalat, intézmény számára egyaránt a gyors, magas színvonalú tájékozódást és ezáltal saját munkája fejlesztésének messzemenő lehetőségét biztosítja. Az ilyen műszaki propaganda megfelelő szervezetet és annak magas színvonalú működését kívánja meg, ugyanakkor viszont az élenjáró technikai színvonal megismerése és ennek felhasználása révén a népgazdaság gyors ütemű fejlődését nagy mértékben elősegíti.

A műszaki propaganda ezért mindenekelőtt az állami szervek, a gazdasági vezetők, de a társadalmi szervezeteknek, pártszerveknek, szakszervezeteknek, műszaki tudományos egyesületeknek is feladata.

Miképpen lehetne körvonalazni a műszaki propaganda tartalmát?

Erre vonatkozólag a következőket válaszolhatjuk:

Propaganda: általában eszmék, ismeretek tervszerű terjesztése.

A "tervszerű" kifejezést itt - szocialista társadalmi viszonyokról lévén szó - két vonatkozásban használjuk. A tervszerűség egyrészt a tevékenység célját jellemzi azzal, hogy a népgazdasági tervek teljesítése érdekében kifejtett tevékenységet jelenti, vagyis azt, hogy a népgazdaság, az iparágak, a vállalat elé kitűzött tervfeladatok leghatékonyabb megvalósítására szolgáló műszaki és termelési tapasztalatokra terjed ki. A tervszerűség másrészt a módszerre vonatkozik, és azt jelenti, hogy ezeknek a tapasztalatoknak a gyűjtését, kiválasztását és terjesztését megfelelő tervek szerint, szervezeten, tudományos módszerességgel, korszerű technikai eszközökkel, valamint a leghatékonyabb munkaformákban kell végezni.

Műszaki propaganda: általában műszaki-tudományos eredmények és műszaki termelési tapasztalatok tervszerű terjesztése.

Az előbbieken a műszaki propaganda keretében a műszaki-tudományos eredmények és a műszaki termelési tapasztalatok tervszerű terjesztéséről szóltunk.

Műszaki-tudományos propaganda: műszaki eredmények és azok tudományos alapjainak tervszerű terjesztése.

Műszaki-termelési propaganda: termelési eljárások és tapasztalatok, valamint azok műszaki alapjainak tervszerű terjesztése.

Egy példával megvilágítva.

A kerékoszavaranyák hidegsajtolásának ismertetése, továbbá a hozzátartozó gépek, szerszámok, anyag- és gyártási eredmények leírása: ez műszaki-termelési jellegű propaganda. Ha azonban ezzel az eljárással kapcsolatban a hidegsajtolás elméleti alapjait, az anyagok kiválasztásának szempontjait, az anyagnak sajtolás közben való viselkedését, a kisérletek értékeit, a sajtolószerszám kialakításának szempontjait, számítását stb. ismertetjük, ez már a műszaki-tudományos jellegű propaganda körébe tartozik.

Mindebből az is kitűnik, hogy a műszaki-tudományos propaganda alapvetően a mérnök-technikus dolgozóknak, a műszaki-termelési propaganda pedig alapvetően a műszaki középkádereknek és a munkásoknak szóló tervszerű műszaki-termelési ismeretterjesztést jelenti.

Rendkívül fontos itt még megemlíteni azt, hogy mind a műszaki-tudományos, mind a műszaki-termelési propaganda során rá kell mutatni az alkalmazás gazdaságosságának kérdéseire, a termelés műszaki-gazdasági és szervezési oldalainak összefüggésére.

Igy a szigorúan műszaki ismeretterjesztést műszaki-gazdasági ismeretterjesztéssé kell kifejlesztenünk.

Melyek az előbbieken körvonalazott műszaki propaganda főbb eszközei és megjelenési formái ?

A következők:

- a/ eszközök: sajtó; rádió; film; televízió; műszaki könyvtárak; dokumentációs és tájékoztató központok; műszaki és politechnikai muzeumok; a Technika Háza; műszaki körök, illetve klubok; kulturházak.
- b/ formák: írásos propaganda /könyv, broszúra, folyóirat stb./;

szóbeli propaganda /előadások, tanfolyamok, konferenciák stb./;
szemléltető propaganda /kiállítások, film, tapasztalatcsere, be-
mutatók stb./.

Hogyan lehet mindezek alapján a műszaki propaganda fogalmát meghatározni?

Körülbelül a következőképpen.

A műszaki propaganda /műszaki ismeretterjesztés/

- új műszaki eredményeknek és élenjáró termelési tapasztalatoknak;
a dolgozók szakismereteinek növelése, a vállalati és népgazdasági terveknek teljesítése érdekében;
- különféle eszközöknek különféle formákban való felhasználásával,
- állami és társadalmi szervek által történő tervszerű terjesztése.

II. SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI KÉRDÉSEK

Mindenekelőtt azzal a kérdéssel kell foglalkoznunk, hogy melyek jelenleg nálunk a műszaki propaganda legjellemzőbb szervezeti hiányosságai?

Az előbbieken már szó volt arról, hogy a műszaki propaganda-munka a szocialista társadalomban szükségszerűen társadalmi méretűvé válik, és az állami és társadalmi szervezetek jól összehangolt működését kívánja meg.

A Szovjetunióban, de például Csehszlovákiában is a Minisztertanács mellett működő Állami Műszaki-Tudományos Bizottság a műszaki fejlődés legfőbb irányító szerve, a gazdája az országos műszaki propagandának.

A Szovjetunióban az államigazgatás minden szintjén - minisztériumokban, szövetségi köztársaságok minisztertanácsa mellett, a népgazdasági tanácsokban, a kutató- és tervező intézetekben, valamint a vállalatok többségében is megvannak a műszaki propaganda egységes irányelvek szerint dolgozó szervezeti egységei. Ezen kívül jól összehangolt e téren mind az állami szervekkel, mind pedig egymás között a társadalmi szervek: a műszaki-tudományos egyesületek, a Politikai és Tudományos Ismereteket Terjesztő Társulat és a szakszervezetek munkája.

Nálunk a műszaki propaganda irányításának az államvezetés szintjén jelenleg semmiféle - a Szovjetunióhoz vagy Csehszlovákiához hasonló - szerve nincs. /Nincs meg a műszaki fejlesztési bizottságnak megfelelő szerv sem./ De nincsenek ilyen műszaki propaganda szervek a minisztériumokban, iparágakban és a vállalatoknál sem. Sőt a megfelelő működést tekintve, az utóbbi időkig nem volt a társadalmi szervezetekben sem.

Vannak azonban a műszaki propaganda eszközeit különféle formákban felhasználó szervek, mint például állami vonalon a Művelődésügyi Minisztériumhoz tartozó Országos Műszaki Könyvtár, az egyes ipari minisztériumok könyvtári és dokumentációs alközpontjai, vannak műszaki-tudo-

mányos filmeket gyártó stúdiók, néhány területen műszaki szakmuzeum, kutató- és tervező intézeti és vállalati műszaki könyvtárak. Társadalmi vonalon: szakszervezeti műszaki bizottságok, műszaki klubok, illetve körök, műszaki-tudományos egyesületek, illetve azoknak helyi és üzemi csoportjai, a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat, amelyek mind alkalmas bázisai a műszaki propaganda-munka fejlesztésének. Azonban a meglévő szervek munkája és kapcsolatai számos, az eredményes munkát gátló ellentmondásos elemet tartalmaznak, így pl.:

az Országos Műszaki Könyvtár - amely a valóságban műszaki dokumentációs központ is - a Művelődésügyi Minisztérium felügyelete alá tartozik. Ez teljesen rendben is van módszertani szempontból, hiszen e tekintetben egységes irányítás kell az ország valamennyi könyvtára számára. A vele szemben támasztott igények műszaki tartalmában és szervezeti hovatartozásában rejlő ellentmondás következménye az, hogy az OMK annak ellenére, hogy nagy erőfeszítéseket tesz az iparral megfelelő, kölcsönös kapcsolat kialakítására, mégsem tudja az igényeket kellően kielégíteni, nem tud elég hatékonyan dolgozni, mert szervezetileg el van szakitva a műszaki talajtól.

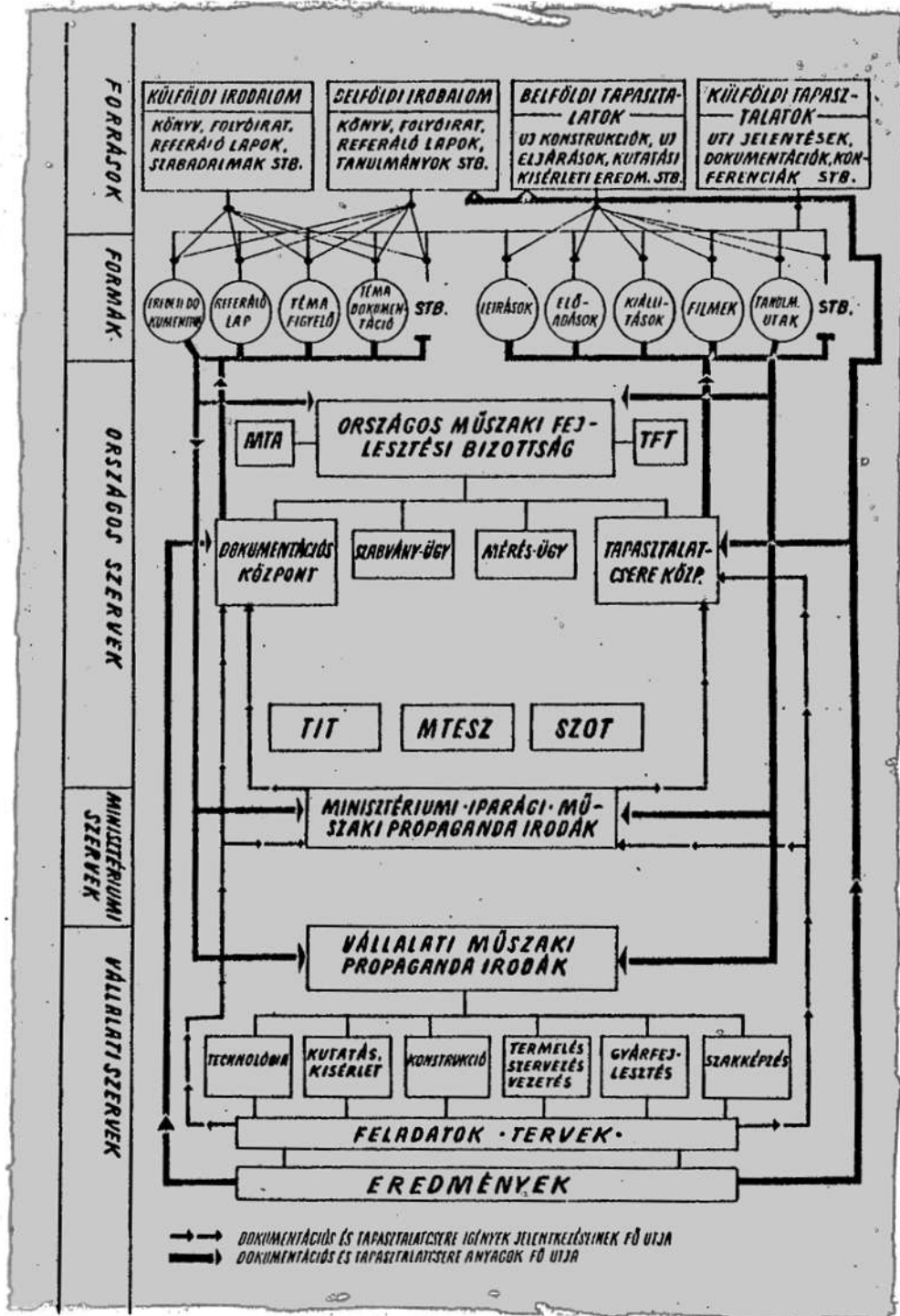
Az Országos Műszaki Könyvtárat ezért - módszertani felügyeleti szervként meghagyva a Művelődésügyi Minisztériumot - a saját műszaki talajába kell ágyazni, és a műszaki fejlesztést országosan irányító szerv - a már több oldalról javasolt Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság - közvetlen irányítása alá kell helyezni.

De számos hasonló ellentmondásra utalhatunk. Ilyenek pl. a műszaki fejlesztés belső tartalékainak feltárására és felhasználására való magas színvonalú célkitűzések és a vállalatok közötti tapasztalatcsere megszervezésének rendkívül alacsony foka. Ilyen az új technológiák elterjesztésének problémája és az új eljárásokról szóló filmek üzemi vetítések szempontjából való kihasználatlansága. Hasonló a társadalmi szervezeteknek a műszaki propaganda terén való együttműködésre irányuló erőfeszítései mellett az üzemekben a szakszervezet, a műszaki bizottság, a műszaki kör, a tudományos egyesületek, a TIT üzemi együttműködési formáinak és módjának tisztázatlansága stb.

Egy másik fontos, közel sem tisztázott kérdés:

Milyen legyen a dokumentáció és a tapasztalatcsere szervezetének kialakítása és kapcsolatai különböző szinteken ?

Véleményem szerint e fontos területen fennálló problémák megoldásához a 2. sz. ábra anélkül is segítséget nyújt, hogy hozzá részletesebb magyarázatot kellene nyújtani.

2.sz. ábra

Az ábra tanulmányozása alapján levonható főbb megállapítások a következők:

- a/ Mind a dokumentáció, mind a tapasztalatcsere tevékenységnek a vállalatok /intézetek/ és a minisztériumok termelési és fejlesztési munkájával kapcsolatos igényein kell alapulniuk.
- b/ Míg a dokumentáció és a tapasztalatcsere forrásai sok tekintetben azonosak, formáik alapvetően eltérnek egymástól.
- c/ Mivel a dokumentáció és tapasztalatcsere formái lényegesen különböznek, a források feldolgozása és a feldolgozott eredményeknek a különböző szinteken a felhasználókhoz való eljuttatása más és más módon kell, hogy történjék. Ennek következtében országos szinten egyaránt ki kell alakítani mind a dokumentáció, mind pedig a tapasztalatcsere külön központjait.
- d/ A dokumentációs és tapasztalatcsere munkát a műszaki fejlesztés országos koncepcióját kialakító Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságnak kell irányítania.
- e/ Az igénylők és felhasználók mind a dokumentáció, mind a tapasztalatcsere vonalán vállalati és minisztériumi szinten is lényegében ugyanazok a szervek és üzemélyek, tehát ezen a területen a dokumentáció és tapasztalatcsere egységes /összevont/ szerveit kell kialakítani.
- f/ Mind a dokumentáció, különösen pedig a tapasztalatcsere munkában a legmesszebbmenő együttműködést kell biztosítani a műszaki propagandával foglalkozó társadalmi szervezetekkel, SZOT-tal, TIT-tel, különösképpen azonban a tudományos egyesületekkel, illetőleg a MTESZ-szel.

III. A MEGOLDÁS UTJA

Az eddig ismertetettek eléggé mutatják az általános elvi, tartalmi, szervezeti rendezés szükségességét. Igen nagy hiba volna azonban, ha most egyszerűen és kizárólag az állami vezetéstől várnánk a megfelelő intézkedések megtételét. Erre is szükség van. Azonban a minisztériumok, kutatóintézetek és vállalatok, ha a feladat jelentőségét valóban felismerik, és a műszaki propaganda fejlesztését saját jól felfogott érdeküknek is tekintik, saját erőforrásaikkal is sokat javíthatnak a helyzeten.

Kétségtől meg kell lennie a műszaki propaganda legfőbb állami irányító szervének, mégpedig célszerűen a Minisztertanács mellett létrehozandó Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságnak. Feltétlenül ki kell dolgozni a műszaki propaganda széles területének különböző szintű, tartalmi, módszertani és szervezeti kérdéseit a Szovjetunió és a népi demokratikus államok hasonló tapasztalatainak felhasználásával, és ebben biztosan sokat segíthet az állami szervezeteknek a MTESZ. A kutatóintézetek, a vállalatok között is vannak olyanok, ahol a műszaki propaganda egyes területein jól működő egységek vannak. Semmiféle utasításra nem kell várni ahhoz, hogy ezeket a jó tapasztalatokat összegyűjtsék, széles körben elterjesszék, és így a többi intézet és vállalat ezeket felhasználva, saját hatáskörében, saját eszközeivel hasonlóan fejlessze saját műszaki propaganda munkáját.

A műszaki propaganda-munka megjavítása műszaki fejlődésünk meggyorsításának, gazdasági célkitűzéseink elérésének egyik fontos eszköze.

A műszaki propaganda országos, ágazati, iparági és vállalati, tartalmi, módszertani és szervezeti kérdéseinek helyes kialakítása tudományos ipargazdasági, iparszervezési feladat.

Ezért az volna célszerű, hogy addig is, amíg létrejön a műszaki propaganda központi állami irányító szerve, a következőképpen induljon meg a műszaki propaganda fejlesztésére egy komplex terv kialakítása.

A Tudományos és Felsőoktatási Tanács iktassa be a műszaki-tudományos propaganda elvi és módszertani kérdésait a tudományos kutatási terv témái közé.

Az Akadémia Ipargazdasági Bizottsága az állami és társadalmi szervek bevonásával állítson össze megfelelően értékelt helyzetképet.

Egyértelműen foglalja össze a műszaki propaganda elvi, elméleti és módszertani kérdéseit a Szovjetunió és a baráti államok tapasztalatai alapján és az e téren élenjáró kapitalista országok tapasztalatainak figyelembevételével.

Az Országos Tervhivatal műszaki titkárságának irányításával ki kell dolgozni a minisztériumi, vállalati, kutató- és tervező intézeti műszaki propagandaszervek feladatainak és működésének egységes irányelveit, és a már meglévő könyvtári és dokumentációs szervek fejlesztésének figyelembevételével tervezetet kell kidolgozni a műszaki propaganda megfelelő szerveinek létrehozására a különböző szinteken.

Ki kell dolgozni a vállalatok és iparágak közötti tapasztalatcsere megszervezésének irányelveit, és tervezetet kell készíteni a tapasztalatcsere országos és iparági megszervezésére. Tervezetet kell kidolgozni az Országos Műszaki Könyvtár dokumentációs és információs munkája hatékonyságának kiterjesztésére és a minisztériumok mellett meglévő ágazati dokumentációs alközpontok fejlesztésére, valamint az Országos Műszaki Könyvtárnak a műszaki fejlesztés országos irányító szervéhez való csatolására.

Ehhez a munkához kapcsolódva és ezzel összhangban az egyes ipari tárcák ugyancsak dolgozzák ki a műszaki propaganda saját területükön szükséges fejlesztésének tervét.

A műszaki propaganda komplex fejlesztési tervének kidolgozásában és végrehajtásában messzemenően figyelembe kell venni a társadalmi szervek műszaki propaganda munkájának az állami szervek hasonló munkájával minden szinten összehangoltan történő fejlesztését.

A népgazdaság irányításának az ipar és a vállalatok vezetésének minden szintjén megfelelő felvilágosító munkával világosan meg kell értetni a műszaki propaganda lényegét, jelentőségét és az e téren rájuk háruló feladatokat.

Duza János

X - X - X

Duza, J.: Einige Grundprobleme der technischen Propaganda.

Die Wirkungsfähigkeit der technischen Propaganda wird dadurch gehemmt, dass der Inhalt, die Mittel und die Methoden dieser Tätigkeit noch nicht klar festgelegt wurden. Das Ziel der sozialistischen Gesellschaft ist die grösstmögliche Produktionserhöhung zur Befriedigung des wachsenden Bedarfes, wobei gleichzeitig auch das kulturelle und technische Niveau der Werktätigen stets weiter erhöht wird. Zur Erreichung dieses Zieles ist die planmässige Verbreitung und Darbietung des technischen Wissens und der Produktionserfahrungen, d.h. die technische Propaganda eines der wichtigsten Mittel. Bisher vertraten viele den Standpunkt, dass die technische Propaganda nur eine Aufgabe von gesellschaftlichen Organen und Institutionen sei; diese Ansicht ist jedoch zu bekämpfen, da die technische Propaganda vor allem eine staatliche Aufgabe ist, gleichzeitig aber auch den Leitern der Wirtschaft ebenso, wie den gesellschaftlichen Organen, wie z.B. den technisch-wissenschaftlichen Vereinen obliegt. Der Inhalt dieser Propaganda ist im allgemeinen die planmässige Verbreitung der technisch-wissenschaftlichen Errungenschaften und der Betriebserfahrungen.

Die technische Propaganda hat in Ungarn derzeit keine leitende staatliche Zentralstelle - ähnlich jener der Sowjetunion und der Tschechoslowakei -, jedoch sind Institutionen geschaffen worden, die die technische Propaganda in den verschiedensten Formen verbreiten und benutzen, so z.B. die Ungarische Technische Landesbibliothek, die Bibliotheks- und Dokumentationszentralstellen der einzelnen Ministerien, die technischen Fachmuseen, die Betriebs- und Institutsbibliotheken usw. - Die wichtigste Zukunftsaufgabe in diesem Bereich besteht darin, ein leitendes staatliches Zentralorgan für eine einheitliche technische Propaganda ins Leben zu rufen und gleichzeitig die entsprechenden mittleren und unteren Stellen der Dokumentation und des Erfahrungsaustausches zu organisieren, schliesslich auch dafür Sorge zu tragen, dass die Tätigkeit aller dieser Stellen und Organe entsprechend koordiniert wird.

+ + + + +